EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 31.1.2011
KOM(2011) 23 endelig

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

om arrangementer for genforhandling af den monetære aftale med Fyrstendømmet Monaco

BEGRUNDELSE

De monetære aftaler blev indgået mellem Den Europæiske Union og Monaco, San Marino og Vatikanstaten for at sikre juridisk kontinuitet i de ordninger, der bestod mellem disse lande på den ene side og Frankrig og Italien på den anden side før indførelsen af euroen.

Ti år efter, at euroen afløste de tidligere italienske og franske valutaer, som blev anvendt af Monaco, San Marino og Vatikanstaten, opfordrede Rådet Kommissionen til at undersøge, hvordan de monetære aftaler havde fungeret[1]. Resultaterne af vurderingen blev gennemgået i Kommissionens meddelelse "Rapport om, hvordan de monetære aftaler med Monaco, San Marino og Vatikanstaten har fungeret"[2].

Kommissionen konkluderede, at de monetære aftaler i deres nuværende form burde ændres for at sikre en mere kohærent tilgang i forbindelserne mellem Unionen og de lande, der havde undertegnet aftalerne. På basis heraf vedtog Rådet den 16. oktober 2009 to beslutninger om bemyndigelse af Europa-Kommissionen og Den Italienske Republik til at genforhandle de eksisterende aftaler. Der blev indgået en ny monetær aftale med Vatikanstaten den 17. december 2009[3], mens der stadig pågår drøftelser med Republikken San Marino.

I dette udkast til henstilling med henblik på Rådets afgørelse fastlægges arrangementerne for genforhandling af aftalen med Fyrstendømmet Monaco.

Mens der var behov for en lang række ændringer i aftalerne med Vatikanstaten og San Marino, skulle genforhandlingen af den monetære aftale med Fyrstendømmet Monaco blive langt mere begrænset i omfang, eftersom det allerede har gennemført al relevant EU-lovgivning for bank- og finanssektoren. Kommissionen foreslår derfor, at følgende bestemmelser søges ændret:

- **Loft for udstedelse af euromønter**

Af historiske årsager blev loftet for Monacos, San Marinos og Vatikanstatens maksimale årlige udstedelse fastsat på to forskellige måder (Monaco er i øjeblikket bemyndiget til at udstede et maksimum på 1/500 af den mængde mønter, som udstedes i Frankrig, mens Vatikanstaten og San Marino havde/har faste kvoter), hvilket fører til meget forskellige resultater.

For at sikre en fair behandling af alle lande med monetære aftaler foreslår Kommissionen, at der indføres en ***ny ensartet metode til beregning af lofterne for udstedelsen af euromønter***, som skal bruges i alle aftaler. Kommissionen havde også foreslået, at udstedelseslofterne for de lande, der havde undertegnet monetære aftaler, blev hævet for at give mulighed for, at deres mønter kom i omløb. Mønter, som er udstedt i små mængder, er meget efterspurgte blandt møntsamlere. Derfor tjener disse mønter ikke deres oprindelige formål som betalingsmiddel, men fungerer udelukkende som samlerobjekt.

På linje med den nye aftale med Vatikanstaten og de aftaler, der forhandles om med San Marino, vil de nye lofter for Monaco bestå af en fast og en variabel del:

---

1 Rådets konklusioner om "Fælles retningslinjer for de nationale sider og udstedelsen af euromønter", 2922. samling i Økofin-Rådet den 10. februar 2009.

2 KOM(2009) 359 af 14. juli 2009.

3 EUT C 28 af 4.2.2010, s. 13.

(1) **Den faste del** skal tage sigte på at dække møntsamlernes efterspørgsel. Ifølge overslagene skulle en samlet værdi på omkring 2 340 000 EUR være tilstrækkelig til at dække efterspørgslen på samlermarkedet.

(2) **Den variable del** skal i Monacos tilfælde være baseret på den gennemsnitlige udstedelse pr. indbygger i Frankrig. Det gennemsnitlige antal mønter pr. indbygger, der udstedes i Frankrig i år n-1, skal multipliceres med antallet af indbyggere i Fyrstendømmet Monaco.

- **Valg af retsinstans**

De nuværende monetære aftaler har ikke givet Unionen nogen beføjelser i tilfælde af, at de lande, der har undertegnet de monetære aftaler, ikke opfylder deres forpligtelser (f.eks. ikke gennemfører den relevante EU-lovgivning rettidigt), bortset fra den ultimative - og derfor usandsynlige - mulighed for unilateralt at trække sig ud af aftalen. Kommissionen foreslår derfor, at ***Den Europæiske Unions Domstol vælges som den retsinstans, der skal bilægge eventuelle tvister*** i forbindelse med anvendelsen af de monetære aftaler.

- **Aftalens form**

Den monetære aftales form bør justeres.

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

om arrangementer for genforhandling af den monetære aftale med Fyrstendømmet Monaco

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 219, stk. 3,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen[4],

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank[5] og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionen har siden euroens indførelse haft kompetence for monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål.

(2) Rådet bør fastlægge arrangementerne for forhandling og indgåelse af aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger.

(3) Den Franske Republik indgik på Det Europæiske Fællesskabs vegne en monetær aftale med Fyrstendømmet Monaco den 26. december 2001.

(4) Frankrig har længe haft et særligt monetært samarbejde med Fyrstendømmet Monaco, som bygger på forskellige juridiske instrumenter. De finansieringsinstitutter, der ligger i Fyrstendømmet Monaco, har adgang til Banque de Frances refinansieringsfaciliteter, og de deltager i nogle af de franske betalingssystemer på samme vilkår som de franske banker.

(5) Den 10. februar 2009 opfordrede Rådet Kommissionen til at undersøge, hvordan de eksisterende aftaler fungerede, og overveje, om lofterne for udstedelse af mønter burde hæves.

(6) I sin meddelelse om, hvordan de monetære aftaler med Monaco, San Marino og Vatikanstaten havde fungeret[6], konkluderede Kommissionen, at den bestående monetære aftale med Fyrstendømmet Monaco burde ændres for at sikre en mere kohærent tilgang i forbindelserne mellem Unionen og de lande, med hvilke der var indgået en monetær aftale.

---

4 EUT C ... af ..., s. .
5 EUT C ... af ..., s. .
6 KOM(2009) 359.

(7) Den monetære aftale med Monaco bør derfor genforhandles med henblik på at justere loftet for udstedelse af mønter, vælge en domstol, der skal være ansvarlig for bilæggelse af eventuelle tvister, og bringe aftalens form i overensstemmelse med den nye fælles aftale. Den nuværende aftale bør fastholdes, indtil parterne har indgået en ny aftale —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den Franske Republik meddeler Fyrstendømmet Monaco, at der er behov for at ændre den nuværende monetære aftale indgået mellem Den Franske Republik på Fællesskabets vegne og Fyrstendømmet Monaco hurtigst muligt, og tilbyder genforhandling af de relevante bestemmelser i aftalen.

Artikel 2

Ved genforhandlingen af aftalen med Fyrstendømmet Monaco søger Unionen at opnå følgende ændringer:

a) Aftalen indgås mellem Unionen, repræsenteret ved Den Franske Republik og Europa-Kommissionen, og Fyrstendømmet Monaco.

b) Metoden for fastsættelse af lofterne for Monacos udstedelse af euromønter revideres. De nye lofter beregnes efter en metode, hvor en fast del, som tager sigte på at forhindre en uforholdsmæssigt stor numismatisk spekulation i Monacos mønter ved at dække efterspørgslen på samlermarkedet, kombineres med en variabel del, der beregnes som Frankrigs gennemsnitlige møntudstedelse pr. indbygger i år n-1 multipliceret med antallet af indbyggere i Monaco. Med forbehold af bestemmelserne om udstedelse af samlermønter fastsættes det i aftalen, at mindst 80 % af Monacos euromønter sættes i omløb til pålydende værdi.

c) Den Europæiske Unions Domstol vælges som den instans, der skal bilægge eventuelle tvister i forbindelse med aftalens anvendelse. Hvis Unionen eller Monaco finder, at den anden part ikke har opfyldt en forpligtelse i henhold til den monetære aftale, kan de hver især indbringe sagen for Domstolen. Domstolens dom er bindende for parterne, som træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dommen inden for en frist, som Domstolen fastsætter i sin dom. Hvis Unionen eller Monaco ikke træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dommen inden for den fastsatte frist, kan den anden part straks opsige aftalen.

d) Aftalens form justeres.

Artikel 3

Forhandlingerne med Fyrstendømmet Monaco føres af Den Franske Republik og Kommissionen på Unionens vegne. Den Europæiske Centralbank inddrages fuldt ud i forhandlingerne, og dens samtykke kræves i spørgsmål, der ligger inden for dens kompetenceområde. Den Franske Republik og Kommissionen forelægger aftaleudkastet for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg til udtalelse.

Artikel 4

Den Franske Republik og Kommissionen bemyndiges til at indgå aftalen på Unionens vegne, medmindre Det Økonomiske og Finansielle Udvalg eller ECB mener, at aftalen bør forelægges Rådet.

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik, Kommissionen og ECB.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand